

козы-тѣ, и като държала зима-та еще, за-
 клалъ и работны-тѣ воловы. Къчета-та това
 като видѣли, съговорили сѧ; да бѣгамы и
 ный отъ тѣка; ако господарь-тѣ ни не смилн
 работны-тѣ си воловы, какъ ще смилн насъ?

Отъ тѣзи трѣкѣва повече да бѣгамы,
 и да сѧ боимъ, кои-то и свои-тѣ си по-
 вреждатъ.

ЛѢКАРЬ И БАБИЧКА.

Нѣкоа бабичка і-ж болѣли очи-тѣ, при-
 зовала едного отъ лѣкари-тѣ и сѧ погодила
 съ него, ако і-ж исцѣри да мѣ плати, ако
 ли не да мѣ не дава ничто. И така запо-
 ченъ лѣкарь-тѣ да і-ж цѣри. Ходѣлъ всакъ
 денъ да и маже очи-тѣ, и ги вържалъ, като
 не можала она да гледа той какво-то намѣ-
 ралъ изъ къщи земалъ. Покъшнина-та на
 бабичка-та отъ день на день намалѣвала,
 и кога-то че оздравала не виждала беке ни-
 что изъ къщи. Лѣкарь-тѣ искалъ заплагъ,